

De rupto in partu utero : theses anatomico-chirurgicae.

Contributors

By, Guillaume Charles.
Allan, Guy Felix.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

[Paris] : [publisher not identified], [1782]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/hqtshmu>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

7

CELEBERRIMO VIRO
DD. CAROLO-TUSSANO VERMOND,
CHIRURGIÆ MAGISTRO PERITISSIMO,
REGIÆ CHIRURGIÆ ACADEMIÆ CONSILIARIO.

REGINÆ CHRISTIANISSIMÆ
PRO RE OBSTETRICIA CHIRURGO SAGACISSIMO, &c. &c.

IN GRATI ANIMI MEMORIAM.
HAS QUALESCUMQUE LABORUM PRIMITIAS

OFFERT, DICAT, VOVET ET CONSECRAT

EJUS DEDITISSIMUS ALUMNUS;

G. C. BY,

REGII CHIRURGIÆ COLLEGII CANDIDATUS;

C E L E B E R R I M O V I R O

DD. CAROLO-TUSSANO VERMOND,

CHIRURGIAE MAGISTRO PRRITISSIMO,

REGIAE CHIRURGIAE ACADEMIAE CONSILIARIO,

REGINAE CHRISTIANISSIMAE

Digitized by the Internet Archive
in 2016

IN GRATIAM MEMORIAE

HIS QUAEVSCUMQUE LABORUM PRIMITIIS

OFFERT, DICAT, VOVEL ET CONSECRAT

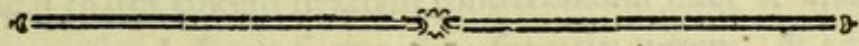
EIUS DEBITISSIMUS ALUMNUS,

G. C. B. Y.

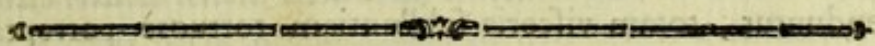
REGII CHIRURGIAE COLLEGI CANDIDATUS

DE RUPTO
IN PARTU UTERO.

THESES
ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

I.

Ubi primùm ardere incipiunt partûs dolores, vix ac ne vix quidem eventum præſagire licet; tot obſtare poſſunt cauſæ! tot naſci obices! tot denique occurrere accidentia! Etſi accedunt contractiones & iterantur; etſi legitimis conatibus os uteri dilatatur, explicatur, attenuatur; etſi collectæ, ruptis membranis,

A

effluxerunt aquæ, caputque infantis progreditur; etsi denique; nec hæmorrhagiâ nec convulsionibus corripitur paritura mulier; attamen faustum nuntiare successum non decet. Ecce subito remittunt dolores, & inquirenti causa patet: vel caput infantis obliquè situm, vel incuneatum, vel ipse fœtus perversè compositus, vel renitens os uteri, vel denique pelvis vitium quodlibet, irrita parientis conamina reddunt; & licet jam pluriès feliciter parturierit mulier, fœtum de novo in lucem edere nititur incassum. Quid inde? Ars subveniat necesse est. Sed beneficæ fidens naturæ obstetricans, periculum in morâ non judicat, cunctatur; intereà recrudescunt dolores, fœtum inæqualem inæqualiter premit uterus summè moliens, repetitis contractionibus resistit immobilis infans; quâ plus eminent parte, oppositum visceris parietem contundit, debilitat, lædit, imminet ruptura uteri, & reverâ accidit. Hac de strage disceptaturi, quædam de utero gravido præmittemus.

I I.

Ex anatomiâ patet uterum fibris muscularibus diversimodè dispositis, mirum in modum replicatis, decussatis, intricatis, textu celluloso, vasis nervisque instrui. Vasa sanguifera, ab hypogastricis & spermaticis oriunda, ad matricis latera externè protenduntur, totam visceris substantiam tortuosè perreptant, sinus alluunt, in superficie internâ dein hiant. Sic antè & post graviditatem; at in prægnantibus fit mutatio, primo gestationis tempore vix sensibilis, sed versùs tertium quartumve mensem valdè notabilis. Ampliatâ uteri cavitate expanduntur fibræ, explicantur vasa, rectiori viâ incedant, uberiusque latice sanguis affluit, potissimùm eâ sede quâ hæret massa quam placentam nuncupare solent. Hinc videtur quantum à vacuo differat uterus gravidus ratione sitûs, figuræ, molis ac crassitie. Qui

enim vacuus partem pelvis infimam intestinum rectum inter & vesicam occupat, accrescente ovo, sensim ac sensim dilatatus & expansus in ventrem assurgit: figuram pyriformem in rotundam mutat, tali mole crescit & augetur ut circa graviditatis terminum, intestina undique repellens, cavum abdominis ferè solus adimplere videatur. De causâ quæ proximè uterum expandit dudùm disceptatum est: à larice in amnii cavum jugiter stillante produci creditur hic effectus, & unicuique verisimile videtur (1). De hujus visceris crassitie, tempore gestationis, magna lis est. Uterum nihil amittere crassitiei suæ, contra autem inspissari pertinaciter contenderunt plurimi ac celeberrimi auctores (2), quam crassitiem venarum sanguine turgidarum summæ dilatationi tribuebant (3). Hos omnes in errorem delapsos, cum aliis non minoris subsellii scriptoribus (4) possumus asserere; invitis enim constat adversariis, gravidæ ventrem contrectanti sensiles esse infantis motus, ejusque partes quandoque distinguere posse ac si charta tantùm dextram contrectantem inter & uterum esset interposita. Insuper si gravidum secueris uterum, & adhuc amnii liquore refertum, hujus tenuitas patebit (5). Erroris ergo

(1) Cel. M. Piet. Dissertation sur les eaux de l'Amnios, p. 46.

Cel. M. David. Dissert. sur l'us. des eaux de l'Amnios, p. 8.

(2) Inventi gloriam sibi tribuit *Dulaurens*. Anat. Lib. 7. Cap. xi. p. 339. — Crassam matricis sustinet substantiam Rosset. de part. Cæsar. Edit. Bauhin. p. 4. — Deventer qui in Mauriceum insurgit. nov. lumen. c. 8. Mery in act. Reg. scient. 1702. p. 292. — Heist. Comp. Anat. notâ 31. — Nortwyk. inter rarissima ponit si quandoque extenuetur. *uter. hum. gravid.* p. 111. crassam se vidisse refert Hall. El. phys. t. 7. p. 57.

(3) Haller. l. c. p. 58. — Heist. l. c. Ræderer. El. obst. §. 52. — Muller. de utero rupto. §. 35.

(4) Galenus de Anat. uteri c. 8. — Avicenna lib. 3. fol. 21. tract. 1. c. 1. — *Ætius* tetrabibl. 4. Serm. 4. c. 1. — Mauriceus, Traité des maladies des femmes grosses, C. 4. p. 21. — Stalp. vander Wiel obs. Rar. Cent. post. pars. prior. obs. 30. p. 316. — Dionis. operat. p. 165. Cel. M. Piet. l. c. p. 47.

(5) Cel. M. Piet. l. c. p. 43.

causa fuit quod matricem vacuum & jam contractam incidebant; fœtum quidem habebat contentum, sed fluxerant aquæ & jam contrahebatur uterus; tunc temporis crassum invenère, nec mirum. Nec magis favebit venarum amplitudo, duntaxat enim in placentæ areâ turgescunt, & in omni aliâ uteri substantiâ planè exangues videntur, sicuti & sinus qui aliundè arctissimi; hinc per transfennam observare liceat, in hysterotomiâ si placentæ areæ parcat Chirurgus, vix aliquid sanguinis effluere (1).

I I I.

Ex hac tenui substantiâ fœtui expellendo minùs inservire uterum non consequitur, sed quantum, in partu impedito, rupturæ faveat illa dispositio facilè dignoscitur. Etenim ubicumque obnitenti & sese contrahenti utero nimiùm resistit fœtus, ibi viscus dilacerari potest (2). Tanti infortunii ætiologiam explanare intricata res est.

(1) L'incision de la matrice ne donna pas une seule goutte de sang. *Vid.* Récit utile & curieux, Edit. an. 1740, a cel. M. Souchay, de sectione Cæsareâ à Cel. M. Soumain celebratâ — Idem evenit in eâ quam an. 1768. Celebravit noster celeberrimus Magister Vermond. Nos autem non latet quandoque hæmorrhagias esse observatas, non negat Rossæus, & vidimus semel, operante tamen Chirurgo peritissimo; sed hic fortè, ut aliàs, in causa fuit sectio inferiùs celebrata: uteri collum & vaginæ superior pars dissecta erant. Ab alio quoque incisa fuit sedes placentæ, & exinde hæmorrhagiam subiisse mulierem notum est.

(2) Ad fundum rumpi potest uterus. Guillemeau, liv. des Accouch. obs. 9. — Simon Scholsius in Eph. nat. cur. d. 1. A. 2. obs. 85. p. 159. — Lamotte obs. 391. Ad latera, & propè collum, quod sæpius observatum, Guillemeau, l. c. obs. 1. Salmuth, apud schenkium. p. 12. = Andr. Low, nat. c. d. 2. A. 9. obs. 115. p. 194. Stalp. v. der Wiel. c. 1. obs. 66. Mauriceau obs. 251 & bene multi. Rupturâ vaginæ fœtus in ventrem delapsus Saviard obs. 25. p. 131.

Causas tamen in externas & internas dividemus. Quidquid prægnantis abdomen percutere vel suggillare valet, pro causâ habeatur externâ; ictus scilicet, lapsus, nifus violenti (1), validæ compressiones, quibus præcessis ita læditur jam attenuata matricis substantia, ut dum in fœtum reluctantem se contrahit in partu, hujus resistentiâ rumpatur; rupturæ etiam ansam præbere poterit insciè percontans, iterato tactu, inconsiderata manus. Internæ causæ vel à matre, vel ab infante pendent; ab infante, si sit malè compositus (2), si caput nimium, aut incuneatum, aut malè situm (3). Ex parte matris, uteri morbus & læsio (4), tenuitas (5), deviatio, vitiata pelvis (6), tandem quæ omnia partum aut retardare aut impedire possunt. Hæc autem duntaxat rupturæ favent, si quidem fœtu reluctante, propriâ actione se ipsum dilacerat uterus (7).

(1) Mulier valens & vegeta, quatuor ante partum septimanis, prona & in genua cadens, sonum quemdam in ventre, tanquam crepaturam *audivit*, statimque reliquo gestationis tempore solito tristior, ponderosior, & pallidior fuit, *comedit* tamen, *dormivit*... de pondere potius interdum quam de dolore ventris *conquista* præfixo partûs tempore dolores *sensit*, sed frustra, ac tandem eâ extinctâ & apertâ *absolutissimus fœtus* in sanguine materno in medio abdomine *natabat*, nullâ puuredine *infectus* aut fœtore *gravis*. Apud. th. Barth. de inf. part. viis, obs. Jo. Casp. Faußli, p. 76. A lapsu uterum ruptum etiam refert Belhing. diss. de rupt. utero.

(2) Hild. C. 1. obs. 64. Extra vergente sinistrâ manu,-- Dextrâ ad scapulam Scholßius l. c. La Motte, obs. 392.

(3) Mauric. obs. cit. D. Thibault in diario med. mensis Novembris 1754.

(4) Hild. C. 1. obs. 67.

(5) Stalp. v. der Wiel. Cent. post. p. prior. obs. 30. p. 315.

(6) Joh. Jac. Harderus. nat. cur. dec. 3. A. 5. & 6. obs. 133.

(7) Fœtus uterum quatientis convulsionibus, rupturam tribuunt complures, & imprimis, Cel. M. Levret; salvâ summi viri memoriâ, qui longo felici *praxeos* decursu casum hunc nunquam vidit, hæc infirmari potest opinio. Post eruptas aquas uteri contracti minuitur capacitas; coarctatur

His reverâ causis occurrentibus, effusis aquis, etenim ferè nunquam ante summos nifus adhibet mulier; vehementiores exercet viscus contractiones, qui status si diu perduret, tandem rumpitur uterus, unde impeditâ naturali viâ, infanti sive sano, sive mortuo via quandoque patet, quâ toto corpore cum secundinis (1), aut pedibus (2), aut capite (3), aut medio corpore (4) in ventris cavum prorumpit. Quæ varia frequentius olim observata; at melioris hodiernæ *praxeos* usu ratiore.

I V.

Ubi, partu impedito, acriter urgent repetitæ contractiones; pungitivoque, nec non constanti semper & eodem loco, dolore queritur mulier, nec tamen ulteriùs progreditur infans; attendas, jam de matricis crepaturâ metus est. Tunc si fœtum non convertas, vel aliâ arte quam primùm extrahas: periculum in morâ. His neglectis mediis, mox exclamat enitens, auribus instrepat fragor (5), remittunt dolores, dein cessant omninò, stillat sanguis, locum formamque mutat abdominis tumor;

infans, & cò magis, quod magis urgent contractiones, ita ut infantis egressui si sint obstacula, quasi inter prelum hunc comprimi demonstrat experientia. Non negamus subsidente viscere moveri fœtum, nec convulsionibus corripì posse, contendimus tantùm, ut ex nostris patet observationibus, ab utero pelli fœtum immobilem & ab eo si quolibet obice renitatur, viscus sed passivè rumpi.

(1) Scholsius l. c. M. Thibault des Bois, in diar. Med. mensis Maii 1768. M. Lambron, Chirurg. Aurelianensis. & act. præses uti dicemus.

(2) Hild. C. 4. obs. 57.

(3) Id. C. 1. obs. 64. quod etiam observavit cel. M. Robin.

(4) Reifelius. nat. cur. d. 11. A. 7. obs. 10. Gregoire. Hist. Reg. Scient. Acad. 1724. p. 36. arr. 5.

(5) Heist. l. c. Roederer. l. c. §. 764. Belhing. l. c. — Robin. — Lambron. — Actûs præses & alii.

quæ

quæ modò dirè torquebatur, nunc quæta apparet prægnans; sed eheu! fallax malacia proximam prænuntiat procellam; mox horrenda malorum cohors, properato cursu, advolat, scilicet languedo, pulsus tenuis, nausæ, vomitus, singultus, extremorum frigus, crebra animi deliquia, in quibusdam convulsiones. Quæ quidem cum occurrunt, rupturæ trahi potest suspicio; tactu autem certò scies. Digito inquirenti, antea obvium, frustra quæritur caput (1); per uteri rupturam dextræ via patet; sub tegumentis distinctè fœtus devii partes attrectare est (2). Aut si pars quædam infantis extra genitalia propendeat, ex allatis modo signis haud difficiliùs de morbo judicabis; quod quidem arduum fanè & magis si caput obvium incuneatur.

(1) Thibault des Bois, l. c. Cel. M. Deleurye, nota 4. pag. 12.

(2) Anno 1776, mensis Octobris 30 die accersitus Cl. actûs præses ad pauperulam parochiæ St. Eustachii, trium liberorum matrem, defunctam horâ septimâ matutinâ a partu denegato. Solo tactu abdominis inæqualiter tumefacti, præcipuè ad umbilicum latere dextro, fœtus pedes hîc faciliè distinxit. Mortis causas & symptomatum seriem ab obstetricibus sciscitatus, tres continuos dies, partûs dolores acerrimos passam fuisse audivit, sed præcipuè versùs ossa pubis: quo quidem dolore semper & in eodem constanti loco, pridie adhuc diutius cruciata, subito exclamaverat, dein crepitu quodam audito, quieverant dolores, immò abhinc omninò remiserant. Tum sublevatam sese affirmabat mulier, sed mox heu! recruderunt accidentia; horâ decimâ serotinâ, singultire incæpit prægnans, liquores nunc atro virides, nunc croceos totâ nocte evomit, dum tandem viribus fractis deficiens, vitâ placidè decessit. Hujus ce infortunii testem desiderans, Cel. M. Piet vicinum advocavit cl. præses. Quo advento, incisis tegumentis apparuere pedes ubi diximus, fœtus transversè situs, caput ponè uterum, facies superna; funiculus inter infantis crura; ad capitis latus placenta; uterus contractus jam voluminis $\frac{1}{4}$ imminuebatur, in collo antroorsum transversâ aperturâ disruptus, cœteròquin sanus aspiciebatur. Inciso viscere, in fundo apparuit prior placentæ sedes. Minima duo sanguinis in abdomine reperta sunt coagula.

V.

Tam funesti morbi accidentibus non inconsultè pensitatis ; inter pessimas haberi prognosin nemo inficias ibit. Periculosæ plenum opus aleæ facilè dijudicatur uteri sectio, vel peritissimâ manu celebrata ; quantum à fortiori discriminis secum afferunt dilacerationes subitaneæ & rupturæ quibus frequenter imminet gangræna. Sæpè sæpius cum desperata res est requiritur auxilium, aut si maturè, jam gravidæ periculo territi, jam muliercularum clamoribus & consiliis molestè fatigati, vel præjudicatâ opinione abrepti, unicam operationem respuunt parentes & amici. Aliàs etiam, fatali quodam operandi metu, tristi fato permittitur mulier, & sic ingravescente ad ultima morbo, nunc viribus paulatim deficiens, nunc convulsionibus correpta, miserè occumbit (1).

V I.

Quod autem infautissimi sit ominis uteri ruptura, non ideo tamen omnis spes abjicienda, præsertim in non nimis extenuatâ muliere. Arti viam detexit natura. Quandoque fœtum in ventre dissolutum, aperto abscessu externo foras eliminavit (2). Aliundè

(1) Aliæ placidè vitâ decesserunt. Low. l. c. -- Scholsius, l. c. -- Stalpart vander Wiel. l. c. Act. præses l. c. aliæ in convulsionibus. Haller opuscul. pathol. obs. 38. hist. tertiâ. Belhing. l. c. M. Robin.

(2) Mainald, de part. prodig. in quo à rupto utero, in ventris dextrum latus irruit infans, quo relicto ita convaluit mulier ut paulo post de novo imprægnata fuerit, idem evenit secundo partu. Hic infans in latus sinistrum. Tribus quatuorve mensibus elapsis, alter abscessu spontè aperto propè umbilicum dextrorsum, exemptus est, & alter factâ sectione ubi magis pars prominebat in latus sinistrum. Convaluit mulier. Leg. in Planque. Dict. T. I. p. 167. —

patet ex observationibus, plures ex vulneribus in abdomine simul & utero gravido inflictis, sanatas & superstites evasisse mulieres(1);

Alterum extat in le Dran, obs. 92, exemplum à M. Metivier communicatum, aperto abscessu gangrænofo eliminatus est infans. Hic tubariam suspicatur conceptionem M. le Dran, verum amnii liquoris per vulvam effusio, per partus dolores, uteri rupturam satis demonstrat. -- Casum non minus mirandum Cl. aëtus præfidi communicavit D. Halot. D. M. P. in hoc effluxis aquis, fœtum educere frustra conata est prægnans, remissis doloribus convalemtem credebant, sed tribus elapsis mensibus, abscessu in abdomine laborabat, spontè aperto duobus in locis, tenuissimis hiatibus, in magnum urbis Nosocomium (l'hôtel Dieu) abiit; per fistulas incisæ & musculis & Peritoneo apparuit fœtus jam putrescens, fluebat pus; intestinum colon ulceratum videbatur, artificiali cum ano convaluit mulier; nunc omninò restituta vivens & rectè valens.

(1) Anno 1588, 11^a. Martis, mulier gravida tribus juxta umbilicum digitis dextrorsum versus, glande plumbea è sclopeto confossa est; fœtum utero conclusum à summo humero dextro ad lumbum oppositi lateris trans medium pulmonem & diaphragma totum penetravit glans. Sæqui horâ postea fœtum enectum cum secundinis non multum ægrè peperit.... convaluit mulier. Rosset. de part. cæf. Histor. memorabilis, p. 215. -- Aliud exemplum legere est, ex J. Mart. Reichard. anno 1735. Cauponis uxor gravida, ita vulnerabatur ictu sclopeti minimi, globulis plumbeis quorum alii in scapulam sinistram, alii in brachium, &c..... Præter hæc vulnera leviora, præcipuum reperiabatur in abdominis sinistro latere, latitudine manûs sub umbilico obliquè versus dextrum, cujus finis cum specillo sciscitatorio non potuerat attingi.... viso sanguine in lipothimiam incidit mulier, vomitu paulò post correpta est. Crastinâ die urgebant partus dolores, quibus ingruentibus, & effluxis aquis paulo post & momento citius sanum & benè formatum filiolum in lucem edidit... sed mox ubi læsio quærenda esset innotuit, nempe recens nato infante à sordibus adhærentibus abluto, vulnus à globulo plumbeo ciceris majoris magnitudine inflictum, super infantuli dextri lateris claviculâ in conspicuum venit; ex quo frustulum linteaminis indusii vi machinæ ignivomæ decerpti, ac illuc delati extrahebatur, globulus autem demùm 24 ejusdem mensis ex cute ferè papyraceâ factâ exscindebatur..... Superatis accidentibus gravissimis, sanata est, sed longo tempore, mulier. Vid. Dissert. de utero gravidæ unâ cum fœtu vulnerato. in Disp. Chirurg. sel. ab Hallero. t. 5. p. 102.

hinc ineluctabili fatò prægnantem eripiendi spes non mediocris affulget. Statim ergo post uteri rupturam (ut cum matre fervetur si possit) fœtus quàm celerrimè extrahendus. Quibus autem mediis utetur Chirurgus, hoc opus. Quando pedibus arreptis, aut aliter naturali viâ educi potest infans, seligendam hanc methodum autumant (1) : vera hæc apparet indicatio ; presenti mitiori auxilio, quamlibet sectionem horrescit Chirurgus. Verùm si variæ recensentur & perpenduntur observationes, soli sic Rungio hæc methodus (2) prosperè successisse videbitur ; aliæ omnes, partu absoluto, virâ decesserunt mulieres (3), quas ad orcum deduxit aut viscerum

(1) On doit préférer cette voie à l'opération Césarienne, en supposant même que l'endroit de la matrice qui resserre le fœtus fasse quelque résistance, Cl. M. Simon, in act. Reg. Chir. Acad. t. 2. p. 322.

(2) Heist. inst. Chir. t. 2. p. 728.

(4) La Motte, l. c. Haller, l. c. Hist. 1 & 2. Burton t. 2. obs. 7. p. 172. vertente cl. Le Moine. -- hoc anno die mensis Maii 23^a. mulier annorum 33, quatuor liberorum mater, quintâ vice gravida, metam tangens, partûs dolores interdum experiebatur; per 48 horas paulatim effluxere aquæ, caput obvium tactu explorabat obstetrix, 25^a urgebant dolores, sed non ultrâ progredi videbatur infans; hâc die horâ quintâ pomeridianâ advocabatur cel. M. Deleurye, qui caput sed obliquè situm, cute tumefactâ, agnovit. Quod semper facilè pepererat ritè conformata mulier, hoc in partu sic succedere posse existimavit. Pulsus erat frequens & durus, sanguinem è brachio mittendum iudicavit; quo peracto remiserunt dolores; 26ª denuò urgebant contractiones; caput licet obliquum in pelvi superius fretum progredi videbatur. At repentè nisibus ingruentibus, de infantis insolito motu querentem, simulque se suffocatam dicentem, & imi ventris calore vexatam audivit obstetrix, quæ statim mulierem tetigit, sed frustra caput quærebat; tunc cel. M. Deleurye manum, horâ serotinâ selsquiundecimâ, imploravit. Antea digito obvium caput nusquam occurrit. Digitum mœconio sordidum reducit. Collocatâ Prægnante ad partum præternaturalem, femur & pedem invenit, traxit, & absque ullâ difficultate totum unâ cum secundinis exemit infantem, cui circa collum ter contortum fuisse funiculum asserit obstetricans. Rursus illapsâ manu in uterum, intestina tetigit, & incassum reducere tentavit. De rupturâ uteri certior factus morituram

suggillatio, aut sanguis in abdomen diffusus. Quâ enim viâ, retracto viscere, diffunderet humor? evocari ne poterit injectionibus in uterum & per crepaturam in abdomen missis, uti monet cel. Crantz? At à suomet ipse consilio diffidit, moxque ad servandam puerperam sectione evacuandos humores præcipit (1). Anceps sanè hoc in casu Chirurgia.

Aliud autem est, si toto corpore in ventrem proruerit infans, aut si arte per naturalem viam educi nequeat. Unica tunc superest tentanda gastrotomia, dura cogit necessitas, ratio dictat, probat experientia (2). Itaque quo loco magis eminent infantuli partes, hîc cautè incidatur abdomen, peractâque sufficienti sectione, cum secundinis extrahatur fœtus; quantum licet evacuentur liquida, si quæ sint, auferatur grumofus sanguis, & ut in hysterotomiâ deligetur vulnus. At si pars infantis ita retineatur ut absque visceris dilaceratione adduci nequeat, incides-ne uterum,

uxorem conjugî præfatus est; & reverâ elapsis horis quindecim, convulsionibus miserè cruciata obiit. 28^a manè apertum est ejus cadaver adstantibus MM. Lesne, Deleurye & cl. actûs præside; inciso ventre vix sanguinis diffusi aderat sesqui libra; intestina inflammata, necnon uterus jam putrescens, aspiciebantur; in parte visceris anteriori tribus digitis supra orificium, rupturam semi lunarem & laciniatam conspexerunt, quâ dimidio corpore in ventrem proruisse judicari potest. In parietale infantis dextro tumor aderat oblongatus, quo patet obliquè situm fuisse caput infantis, sicque denegatâ viâ, iteratis contractionibus sese dirupit pressione capitis læsum viscus.

(1) L. c. §. 42.

(2) Anno 1767, 4^a. mensis Octobris die, gastrotomiam optimo cum successu celebravit expertiss. d. Thibault des Bois, Cœnomani Chirurgus. vid. in diar. med. mense Maii 1768. ad vitam rediit mulier. -- Hanc quoque, & quod mirum, bis celebravit in eadem muliere D. Lambron Aureliani Chirurgus expertissimus. 1°. Augusto mense 1775. 2°. Mense Octobris 1778. Postcâ Januario mense 1781, partu naturali, mulier infantem facilè & brevi tempore edidit hodiè vegetum & validum. In Epistolâ ad Cl. act. præsidem notat D. Lambron ter ante primam operationem peperisse mulierem, sed partibus

ex consilio cel. Crantz (1)? Quid vetat? casu supposito, melius est secare quàm dilacerare. Quinimò, si rupturæ labia putredine correpta videantur, & spes salutis remaneat, exsecanda judicamus, Celsi præcepto, *satiùs est anceps experiri remedium quàm nullum.*

difficillimis cum acerrimis doloribus & diuturnis. Duo primi infantes intra pelvim periëre; vixit tertius qui minimus erat. Has reg. Acad. Chir. observationes communicavit.

(1) L. c. §. 37.

Has Theses, DEO JUVANTE, & præside M. GUIDONE-FELICE ALLAN, Artium Facultatis & Chirurgiæ Magistro, Regis, in magno Consilio, Chirurgo ordinario, necnon in Regiæ Familiæ domûs & Franciæ magnâ præfecturâ ad relationes jurato, tueri conabitur GUILLELMUS-CAROLUS BY, Parisinus, præclaræ Artium Facultatis Magister in Universitate Parisiensi, necnon SERENISSIMI PRINCIPIS Biturigum Ducis, Chirurgus ordinarius, Theseos auctor.

P A R I S I I S.

*Die Sabbati 15 Mensis Junii. Anno Salutis 1782, à sesquise-
cundâ post meridiem ad septimam.*

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

PRO ACTU PUBLICO

ET

MAGISTERII LAUREA.